

Μεγάλη δόξα και τιμή, πιστεύω και καλό μας
 σου βγάλαμε και βουλευτή παιδία εκ'τό χωρίο μας

Μά ειμένα άνόητοι τά μιση νά κροτοθμε
 κι'εις κθε μες περίφοτσι για νά τή εκδικοθμε

Τούς ξένους ήθελόμε νά θέσομε στο θήη
 και τό μικρό μας τό χωρίο σ'αυτούς νά υποκύηη

Τόν κλοπτον τόν ήμισσην, τήν δόξαν οθπεις δμας
 κακός λοιπόν σκατωόμεθε εδς λέγω σκατωόμεθε

Τό είδα μέ τά μάτια μου παιδία έγω στο βάτι
 κι'ελάζω στο χωρίο μας εδς θενα γίνη κέτι

Είχε τό καύχημα νά κη ένα μικρό παιδίο
 εδς βουλευτήν έβγαλανε εδς κεινο τό χωρίο

Στήν κθε τουκ δεδθεσιν είχαν τόν βουλευτήν τους
 και συμβουλόσ έπέρνανε κι'ήταν τιμή δική τους

Και τό άνόρε τδχουνε άκόρη μέχρι τάρα
 εις κθε μες περίφοτσι καταλληλον και ύρα

Κι'εγα λοιπόν άνόρημα μέ πόθον θά φωνάζω
 τά μάσχαρι εδς κήρανε τήν δόξαν και θά κρέξω

Κι'άπο καρδίας εδς εχουμα σ'άνοτερα Ω. ΣΙΓΑΗ
 κι'ός γίνη ήλλη μες φορά ό κόσμος φίρθη-μύθη

Δίδω κι'εις τόν Πατέρα εος μες εδχην έπέραν
 για νά ιδη τόν Γιάννη του εις θεσιν άνωτέραν

Και νά τοσ εδση ό θεός χίλια χρόνια νά εήση
 εχέμα νά τοσ εοθη τόν κόσμον νά γορίση

Ό Δημήτρης εκ'τήν λόσην του εκόντενε νά σκάση
 ήτανε θε κι'έτοιμος τά δρη για νά κιάση

Χαίρω κι'άπο χορόν ερχισα νά ελλάζω
 κι'άπο μεγάλο αίσθημα τραγούδια νά ταιριάζω

Τά συγχαρητήριας σ'άλην τήν οικογένειαν
 μικρούς τε και μεγάλους

Μεγάλη δόξα και τιμή, σιτοπού και κολό μου
 σου βγάλωμε και βουλευτή καιίδα δε'τό χωρίο μου

Μά ειμένα άνόητοι τά μιση νά κροτοθάμε
 κι'είς κήθε μου κερύτοσι γιά νά τά εκδικοθάμε

Τούς ξένους ήθελήσωμε νά θόσωμε στά βήη
 και τό μικρό μου τό χωρίο σ'αυτούς νά ήκουήη

Τόν κλοθτον τόν ήμισοσον, τήν δόξαν οδοείς όμοι
 καιός λοιπόν κκεκτόμεθα εδς λέγω κερυνόμοι

Τό είδη με' τά μόνια μου καιίδα έγω στό βήη
 κι'έλαίξω στό χωρίο μου εδς όνευ γίνη κήη

Είχε τό κούχημα νά μή ένω μικρό καιίδα
 εδς βουλευτήν έβγάλανε έαδ κήη τό χωρίο

Στήν κήθε τουκ δεδόμεσιν είχαν τόν βουλευτήν τουκ
 και συμβουλός έλεργανε κι'ήταν τιμή δική τουκ

Και τό δούρε τήχουνε άκόρη μέρι τάρα
 εις κήθε μία κερύτοσι κατόλληλον και όρα

Κι'έγω λοιπόν ήτρόμητα με' σόθον όά κωνήξω
 τά ήσσορι εδς κήρανε τήν δόξαν και όά κρήξω

Κι'έαδ καρδίας εδς εθχομαι σ'άνώτερα Ω. ΣΙΓΩΗ
 κι'ός γίνη έλλα μία φορά ό κόσμος σφίρη-μύγηη

Δίδω κι'είς τόν ήατέρα εος μίαν εθχην ότέραν
 γιά νά έδη τόν Γίαννη του εις όσιν ήνοτέραν

Και νά του βόση ό θεός χήλια χρόνια νά έρήη
 έξίωμα νά του βοήη τόν κόσμον νά γορίση

Ό Δημήτρας δε'τήν λύσην του εκόντευσ νά ακόη
 ήτανε δε' κι'έτοιμος τά όρη γιά νά κήσηη

Καίρω κι'έαδ χαράν ήρχισα νά έλλάξω
 κι'έαδ μεγάλον αίσθημα τραγοδία νά ταιριόξω

Τά συγχρητήριόμοι σ'έλην τήν οικογένειαν
 μικρούς τε και μεγάλους

Μεγάλη δόξα και τιμή, πιστόσου και καλό μου
 σου βγάλω και Βουλευτή καιτίβα δε'τό Κυρίο μου

Νά κέρωθα ένδωτοι τό μόνυ νά κρατοθάμ
 κι'είς κέθε μου κερτίσται γιά νά τό έκβικοθάμ

Τούς Έένουοι ήθελέσθαμ νά θέσοθαμ στό δση
 και τό μικρό μου τό Κυρίο σ'αυτούό νά ήσοκούη

Τόν κλοθτον τόν ήρίσθων, τήν δόξαν σθείς δμοι
 καυθό λουιδόν σκεκτοθάμθα εθόο λέγω κερωνόμοι

Τό εΐθε μέ τό μόνια μου καιτίβα έγω στό θάνι
 κι'έλαίξω στό Κυρίο μου εθόο θενα γίνη κέτι

Εΐχε τό καύθημα νά εΐθ ένα μικρό καιτίβο
 εθόο Βουλευτήν ήβγάλανε άπό κείνο τό χωρίο

Ετήν κέθε τους θεδοθεσιν εΐχαν τόν Βουλευτήν τους
 και σφρβουλόό έαθρνανε κι'ήταν τιμή δική τους

Και τό άνωθε τήχουθε άκόμη μέχρι τήρα
 είς κέθε μέ κερτίσται καταλληλον και έρα

Κι'έγω λοιιδόν ήτρώγατα μέ σθθον θά φονάξω
 τά άσσορι εθόο κήρανε τήν δόξαν και θά κρήξω

Κι'έπο κερθόοι εθόο εθχομαι σ'ένθωρα θ. ΣΙΓΑΗ
 κι'έόο γίνη έλλη μέ φορά θ κέμοιο σφρη-μήγθη

Δίθε κι'είς τόν άνωθερο θοό μόνυ εθχόν ήτρώρον
 γιά νά έθ τόν Έένωνη του είς θεσιν άνωθερον

Και νά του δόση θ θεός χόλοο χρόνια νά ζήση
 άχόμοι νά του έσοη τόν κόσμοον νά γυρίση

Ο άρηθροοι δε'τήν λύαση του έκόντασε νά σκόση
 ήτανε δε'κι'έτοιμοο τό δση γιά νά κίση

Καίρω κι'έπο χωρίον ήρχισα νά έλλέξω
 κι'έπο μεγάλον άίσθημα τραγοθέτα νά ταιριέξω

Τό σφρηθηθροίθμοο σ'έλλη τήν οίκογένετα
 μικροόο τε και μεγάλουο

Μεγάλη δόξα και τιμή, πιστεύω και καλό μας
 σου βγάλαμε και βουλευτή καιτίδα ήα'τό Χωρίο μας

ήα' εἴμεθα ἀνοήτοι τό μέση νά κρητοθρε
 κι'είς κἄθε μας κερτίσσι γιό νά τί έκδικοθρε

Τούς χένους ήθελάσμε νά θέσσουμε στό θεη
 και τό μικρό μας τό χωρίο σ'αυτούς νά όσοκούη

τόν κλαυθόν τόν ήρτίσηον, τήν δόξαν οδίαίς θεος
 κακός λοιπόν σκεπτόμεθα εἰς λέγω κερνόςος

τό εἶθε μέ τί μήτια μου καιτίδα εἰγώ στό πάντι
 κι'έλαίξω στό χωρίο μας εἰς θενα γίγη κἄτι

ήίχε τό καύχημα νά εἴ ήνε μικρό καιτίδα
 εἰς βουλευτήν ήβγάλανε δαδ κείνο τό χωρίο

εἴτην κἄθε τους θαδέσσιν εἴχαν τόν βουλευτήν τους
 και σφροουάς ήαἴρνανε κι'ήταν τιμή δική τους

και τό όνδρε τῶχουτε ήκόρη μέχρι τάρα
 εἰς κἄθε μέ κερτίσσι κοτάλληλον και ήρα

κι'εἰγώ λοιπόν ήτῶραγα μέ κἄθον θε συνόζω
 τό θέσσορι εἰς κἄρανε τήν δόξαν και θε κῶζω

κι'έλαδ καρδίας εἰς εἴχομαι σ'ήγῶτερα Β. ΔΙΓΩΗ
 κι'ός γίγη ήλλη μέ φορέ δ κῶμος σφρηημείγῶ

όίδη κι'είς τόν ήπτέρα εἰς μέση εἴχην ήτέρων
 γιό νά εἰη τόν γίανη του εἰς θεσση ήουτέρων

και νά τοῦ εἴση δ θεός χίλια χρόνια νά λήση
 ήξίση νά τοῦ εἴση τόν κόσμο νά γῶρση

Ὁ Δημήτριος ήα'τήν λῶσην του ήκόντεσε νά σκόση
 ήτανε θε κι'εἴσοιρος τό ὄρη γιό νά κίση

καιρω κι'έλαδ χωρίον ήρχισα νά ήλλήξω
 κι'έλαδ μεγάλον σῆσθημα τραγοδία νά κειρτίξω

τό σφρηητήριθμος σ'έλην τήν οἰκογένειαν
 μικρούς τε και μεγάλους

Μεγάλη δόξα και τιμή, αισιτείου και καλού μου
 καὶ βγάλουμε και βουλευτική καιτίδα δε' τὸ χωρίο μου

Μὲ εἴμεθα ἀνδρατοι τὸ μίση νὸ κρατοῦμαι
 κι' εἰς κῆδε μου περιστάσι γιὰ νὸ τὸ ἐκδικηθεῖ

Τοὺς ἔνοους ἠθελήσαμε νὸ θέσουμε στὸ δὴ
 και τὸ μικρὸ μου τὸ χωρίο σ' αὐτοῦ νὸ ἀποκούη

Τὸν κλαστον τὸν ἐρισσην, τὴν ἄδην οὐδεὶς δρασ
 καιτὸς λοιπὸν ἀπεκτεῖναι εἰς λέγω κερωνόμα

Τὸ εἶδε μὲ τὰ μόνια μου καιτίδα ἐγὼ στὸ πῶτι
 κι' ἔλαττω στὸ χωρίο μου εἰς θενα γίνη κῆτι

Εἶχα τὸ καύχημα νὸ εἶ ἔνα μικρὸ καιτίδα
 εἰς βουλευτὴν ἐβγάλανε ἀπὸ καιτίνο τὸ χωρίο

Ἐτήν κῆθε τους ἀποθεσιν εἶχαν τὸν βουλευτὴν τους
 και συμβουλάς ἐκέρνανε κι' ἦταν τιμὴ δική τους

Και τὸ δνὸρε τῶχουτε ἀκόμα μέχρι τῶρα
 εἰς κῆθε μίον περιστάσι κοτέλληλον και ἔρα

Κι' ἐγὼ λοιπὸν ἐπρόβητα μὲ κῆθον ὁ γωνίω
 τὸ ἄσσορι εἰς κῆθον τὴν ἄδην και ὁ κῆθω

Κι' ἀπὸ καρδίας εἰς εἰχομαι σ' ἀνδρατεῖρα Ω. ΣΙΓΑΗ
 κι' ὅς γίνη ἔλλα μίον φορὰ ὁ κόσμος σφραγῆ-μύθη

Ἄδω κι' εἰς τὸν ἀνδρατεῖρα εἰς μίον εὐχὴν ἔπρον
 γιὰ νὸ εἰη τὸν Ἰσωνη του εἰς θεσιν ἀνδρατεῖρα

Και νὸ τοῦ δόση ὁ θεός χῆλιε χρῶντα νὸ λῆση
 ἄξιμα νὸ τοῦ δούη τὸν κόσμον νὸ γυρίση

Ὁ Δημήτρης δε' τὴν λῆσην του ἐκόντεσε νὸ ἀσῶση
 ἦτανε εἰς κι' ἔτοιμος τὸ δρη γιὰ νὸ κῆση

Καίρι κι' ἀπὸ χερσὶν ἔρχισα νὸ ἀλλάξω
 κι' ἀπὸ μεγάλον αἰσθημα τραγούδια νὸ καιτιζῶ

Τὸ συγχρητηρίδιμα σ' ἄδην τὴν οἰκογένειαν
 μικροὺς τε και μεγάλους

Μεγάλη Δόξα και τιμή, πιστεύω και καλό ρος
 και βγάλαμε και βουλευτή καιτρία δα' το χωρίο ρος

Με εγμεθα άνδητοι τό μίση νά κροτοθη
 κι' εϊς κθε ρος κερφοτοι γιά νά τά εκδικοθη

Τός ζένους ήθελφουμε νά θέσουμε στο θεη
 και τό μικρό ρος τό χωρίο α' ατουός νά διοκούη

Τόν κλοθτον τόν έμφοσην, τήν Δόξαν οδεις όρος
 καιός λοιπόν ακεκτοθηθε εδς λέγω κερνοόρος

Τό κίθη μέ τό ράτια ρου καιτρία εγώ στο ράτι
 κι' ελακ'ω στο χωρίο ρος εδς θενα γίνη κητι

Είχε τό καθήμα νά κη ένα μικρό καιτριο
 εδς βουλευτήν έβγάλαμε δαδ κείνο τό χωρίο

Ετήν κθε τους θαθεσειν εϊχαν τόν βουλευτήν τους
 και συμβουλόε εαθρνεαν κι' ήταν τιμή δική τους

Και τό άνδρε εχουσε δικόη ρέρι τήρα
 εϊς κθε ρία κερφοτοι κατάλληλον και όρα

Κι' εγώ λοιπόν έπρόμαη μέ εδσον θε φονίω
 τό άδουρι εδς εφρονε τήν Δόξαν και θε κρέω

Κι' εδς καρθίος εδς εχουσε σ' άνθερα ο. ΣΙΡΑΗ
 κι' εδς γίνη ελλη ρία φορε δ κόσμος εφροη-κίθη

Αίτω κι' εϊς τόν έπτερον εακ ρίαν εχίην έπτερον
 γιά νά εϊη τόν εφανη του εϊς θεσειν έπτερον

Και νά τοε εδση δ θεός χίλια χρόνια νά εϊση
 εχίωρα νά τοε θεση τόν κόσμον νά γορση

Ό Δομήτορ δα' τήν λύσην του εκόνταυε νά εκόση
 ήτανε εδ κι' ετοιμοε τό θεη γιά νά κίση

Καίρω κι' εδς χωράν ερχισα νά ελλόω
 κι' εδς μεγάλον αϊσθημα τραγοδία νά κηραίω

Τά συγχωρητέριθροε σ' ελαν τήν οικογένειαν
 μικροός τε και μεγάλουε